

емъ ко ѡ доклетворѣнію дѡлга. Человѣкъ оубо спасти не можаше, подлежаше бо дѡлгъ грѣхъ: Ангъ же ѡсквпѣти челоуѣчества не ѡмѣаше силы; не вѣдаше бо ѡ цѣнѣ таковаго ѡсквплѣніа. Человѣкъ единъ спасти, а Бѡгъ пострадаѣти не мѡгъахъ.“ Тѡка трѣвакали двѣ естества, челоуѣческо, и Божіе; не челоуѣческо само, защото чрезъ страданіето, и ѹмираніето не бы могло да спаси, нъ и челоуѣческо, и Божіе кѡпно сзединены въ едно лице. Тѡи лице трѣвакаше да пострада, и да ѹмрѣ съ челоуѣческото естество, което е страстно, и смъртно; нъ за божіето естество, което е отъ една безкрайна цѣна, онѡи страданіе, онаѡ смъртъ трѣвакаше да е отъ безкрайна цѣна, и тѡи да сѡ заплати онзи бескраенъ дългъ: тѡи трѣвакаше да вѣде, и тѡи станъ. Бѡгъ послѡша отъ една страна правосждіето си, което искаше, отмыщеніе срѣщъ насъ защото смы престѡпници на неговата заповѣдь: „потрѣвлю челоуѣка ѣгоже сотвори хъ;“ Нъ той сѡдѡша отъ дрѡга страна милосрдіето си, което искаше прощеніе за насъ, защото смы сзданіе на рѡцѣтѣ Мѡ: „Живѡ ѡзъ, не хоцѡ смѣрти грѣшника.“ Бѡгъ праведный сждѡ, който иска да запази сзданіето си, цѡ да стори? Сждѡ и Отецъ, и Бѡгъ, и сздатель; неговата безмѣрна премѡдрость е изнамѣрила едно средство, за да ѹварди закона си, и да ѹварди и сзданіето си.

Тѡка, рѣкълъ, сѡ потрѣбни двѣ естества, Божіе, и челоуѣческо: Нека дадѡтъ челоуѣцѡты едното съ смъртната пѡтъ, азъ давамъ дрѡгото съ Божественното Слово; отъ тѡѡ двѣ естества и челоуѣческо, и Божественно, нека стане едно лице богочелоуѣческо, сзвършенъ челоуѣкъ, и сзвършенъ Бѡгъ. Тѡи лице нека пострада, нека ѹмре; като ѹмре като челоуѣкъ, крѡвѡта мѡ, която сѡ пролива, е съ единъ начинъ заплата, нъ защото тойзи челоуѣкъ ѣ кѡпно и Бѡгъ, крѡвѡта мѡ, която сѡ пролива, е една безмѣрна заплата. Съ такъвъ образъ сѡ задоволака и милосрдіето ми, и правосждіето ми, защото съ крѡвѡта на тогова челоуѣка, и Бога сѡ исплаца безмѣрнѡ дългъ; и азъ цѣ сѡ тѡвъж и праведенъ сждѡ, и челоуѣколюбивъ сздатель. Проче тамъ е причината, споредъ която ѣ было потрѣбно да пострада, и да ѹмре единъ Бѡгъ, като стане челоуѣкъ, за да може като челоуѣкъ да заплати, и като бѡгъ на пзано да заплати. Тѡка, дамамъ пакъ, слышателіе мои, были потрѣбни като двѣ очи, двѣ естества: ныѡ виноватити